

BIOGRAFIA DE PATRICIO ARGÜELLO RYAN (1943 – 1970)

Per Marshall Yurow

www.sandinovive.org

Diuen que La Revolució no coneix fronteres. Patricio Argüello va caure, no en la lluita armada dins de Nicaragua, sinó en una missió revolucionària internacionalista al costat de guerrillers Palestins. L'exemple de la seva vida ens ensenya el què és l'Internacionalisme Revolucionari.

Patricio José Argüello Ryan va néixer al març de 1943 a San Francisco, Estats Units. Els seus pares foren Rodolfo Argüello, nicaragüenc i Catalina Ryan, estadounidense. Als tres anys d'edat es va traslladar, juntament amb els seus pares, a viure a Nicaragua. Es va criar a La Paz Centro i el Pueblo de Momotombo, fascinat per la vida del camp, i passant molt de temps en les matances, caçant cérvols o simplement en excursions.

Al 1956, quan Patricio tenia 13 anys, Anastasio Somoza Garcia fou ajusticiat pel patriota Rigoberto López Perez. La repressió massiva que segueix obliga a Patricio i a la seva família a traslladar-se als Estats Units. Patricio passà la resta de la seva joventut a Los Angeles, Califòrnia. Allà, ell va aprendre de les grans lluites socials de la època, tals com la Revolució Cubana i la lluita pels drets civils de la gent de color dels EUA. Patricio prosseguí els seus estudis en el camp de Ciències Polítiques Llatinoamericanes. Fou en aquests anys que començà el seu activisme polític. Després de la massacre de l'Avenida Sandino (Roosevelt) de gener de 1967, Patricio va organitzar a Los Angeles una manifestació de protesta atesa per nicaragüencs a l'exili.

Al 1967, a Patricio li fou atorgada la prestigiosa beca Fullbright perquè realitzés un post-grau a Xile. En aquella època Xile era l'avantguarda del canvi polític a Amèrica Llatina, amb moltes corrents de l'esquerra política. A més de dedicar-se als seus estudis, Patricio va tenir la oportunitat d'investigar la realitat social d'altres països, viatjant a Brasil, Argentina, Bolívia i Peru.

Al mateix any de 1967, Patricio fou impactat per dues tragèdies: a l'agost, morí un dels seus amics en la jornada guerrillera del FSLN a Pancasan. A l'octubre, Ernesto 'Che' Guevara, l'heroi de milions, fou assassinat a Bolívia. Patricio va decidir buscar alguna manera d'incorporar-se a la lluita política, perquè els sacrificis dels altres companys no fossin en va.

Patricio tornà a Nicaragua al Juny de 1968, i realitzà moltes tasques en el moviment estudiantil, i treballant amb molts membres del Front Sandinista, entre ells Julio Buitrago. Patricio també va fer xerrades a les universitats sobre la guerra de guerrilles. A l'agost de 1969, el règim Somocista identificà a Patricio com un element rebel, i l'obligà a abandonar el país, donant-li un termini de 48 hores.

Patricio surt de nou a l'exili a Nova York. Després, es trasllada a Suïssa i entra en contacte amb una cèl·lula del Frente i realitza treballs de solidaritat. Al gener de 1970, el dirigent del FSLN Oscar Turcios va decidir fer contactes amb altres organitzacions revolucionàries, per obtenir entrenament per a membres del Frente i així enfortir la organització. A Europa, el FSLN va fer contactes amb varies organitzacions del

moviment Palestí. Els seus guerrillers es nombren Fedayeen, una paraula àrab que significa, més o menys, “ells, els que se sacrifiquen”.

D'abril a juny de 1970, Patricio i altres membres del Frente, com Pedro Arauz Palacios i Juan Jose Quezada, reben entrenament militar en els campaments Palestins al Jordán. Després Patricio va participar en la planificació d'un operatiu aeri que el Front Palestí havia programat per atraure l'atenció mundial a la causa de l'Alliberament de Palestina. Patricio i la guerrillera Palestina Leila Khaled participen en el segrest més difícil, el de la línia aèria El Al d'Israel, famosa per la seva fèrria seguretat. Aquesta acció es planteja pel 6 de setembre de 1970. Patricio i Leila Khaled aborden el Vol 219 El Al a Amsterdam, Holanda. Ells, a l'intentar prendre la cabina dels pilots són ferits i capturats pels guardes armats israelians que viatjaven dins de l'avió i per la maniobra de descens ràpid executada pels pilots. L'avió aterrà a l'aeroport de Londres. Leila Khaled fou portada a la comissaria de policia i retinguda durant 28 dies, fins el seu alliberament en un intercanvi d'hostatges.

Patricio Argüello Ryan va morir durant el frustrat intent. Aparentment Patricio va sofrir ferides, i mentre el tenien lligat, membres de la seguretat israeliana el colpejaren brutalment i després l'executaren amb trets a sang freda.

El cadàver de Patricio fou portat a Nicaragua per la seva mare. Les seves restes descansen al cementiri de Momotombo, poblat rodejat de les muntanyes i volcans que ell estimà. En la seva tomba hi està inscrita la frase 'CIUTADÀ DEL MÓN'. Pels nicaragüencs honestos i patriotes, palestins dedicats a l'alliberament de Palestina, i internacionalistes tots, Patricio Argüello Ryan és un veritable Ciutadà del Món.

Al 1983, durant l'Època de Dignitat i Revolució, el govern de Nicaragua dedicà a la seva memòria el complex de producció elèctrica geotèrmica al peu del volcà Momotombo, construït amb l'ajuda internacionalista del govern d'Itàlia.

A Rigoberto López el Somocisme l'anomenà “assassí”, ara el neosomocisme anomena a Patricio “terrorista”. El 26 d'octubre de 1991, comptant amb el silenci còmplice de tots els mitjans pseudo-progressistes del país, el neosomocisme a través dels buròcrates banals de la junta directiva de l'Empresa Nicaragüenca d'Electricitat, i per quedar bé amb els seus amos del nord, canviaren el nom del complex geotèrmic tractant de sepultar en l'oblit a un altre heroi antiimperialista.